

neboť stačí, může-li vzejít záměna ve styku s ostatními zákazníky, a že tomu tak jest přes rozlišnost slov »Sochor« a »König«, vystihl správně již odvolací soud. Zákon nevyžaduje, by šlo o zvláštní originální myšlenku, stačí, že jde o označení, které platí v zákaznických kruzích za příznačné pro určitý podnik nebo závod. Dovolateli zajisté nelze brániti, by neoznačoval své zboží svým jménem, musí však tak učiniti bezvadným způsobem s hlediska ustanovení zákona o nekalé soutěži, což se právě v tomto případě nestalo. Jest přisvědčiti právnímu názoru odvolacího soudu, že se jednání dovolatelovo přiči dobrým mravům soutěže, a, poněvadž jednání to jest spojeno pro žalobkyni i s hmotnou újmou, což dovolatel ani nenapadá, jest naplněna skutková podstata § 1 zákona o nekalé soutěži.

Čís. 11541.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Domáhá-li se žalobce na žalovaném, by se zdržel označování svého podniku: »největší..... v Čs. republice«, jest na něm, by tvrdil a dokázal skutečnosti, z nichž by bylo lze právem vyvozovati, že údaj žalovaného o rozsahu jeho podniku jako největšího v Československu jest nesprávný, že se neshoduje se skutečnými poměry. Rozhoduje, zda v Československé republice jest větší podnik (určitého druhu), než podnik žalovaného, nerozhoduje největší obchodní spojení, možnost největšího faktického odbytu.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1932, Rv II 27/31.)

Svaz potravinářského průmyslu v Praze domáhal se na žalované firmě, by byla uznána povinnou zdržeti se označování svého podniku slovy »největší lisovna ovocných šťáv v Čsl. republice«. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Žalobce domáhá se žalobou, by se žalovaná zdržela označování svého podniku »Grösste Fruchtsaftpressereien der Čsl. Republik«. Jde tudíž o žalobu zdržovací podle § 2 zákona ze dne 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. proti nekalé soutěži a bylo na žalobci, by dokázal podmínky skutkové podstaty tohoto ustanovení, klamavost a způsoblost zjednatí tím podnikem přednost při soutěži na úkor jiných soutěžitelů. Na žalobci tudíž bylo především, by tvrdil a dokázal skutečnosti, z nichž by bylo lze právem vyvozovati, že údaj žalované o rozsahu jejího podniku jako největších lisoven ovocných šťáv v Československu jest nesprávný, že se neshoduje se skutečnými poměry. Podle názoru odvolacího soudu je vzhledem k údaji, jehož se žalovaná má zdržeti, rozhodnou skutečností v tomto sporu, zda v Československé republice jsou větší lisovny ovocných šťáv, než lisovny žalované, nebo, jak odvolatelce jest přisvědčiti, zda v Československé republice lisuje některý podnik větší množství ovoce, než žalovaná. Nerozhoduje však, jak žalobce míní, největší obchodní spojení, možnost

největšího faktického odbytu, a to již proto, že žalovaná neoznačila svou firmu v časopisu »Der Spiritusmarkt« vydaném ve Vídni 1. dubna 1929 za největší, nýbrž udala jen, že má největší lisovny ovocných šťáv v Čsl. republice, a jen v tomto smyslu mohly zákaznické druhy údaj tento chápati. Žalobce neuvedl skutkové okolnosti k odůvodnění svých návrhů, jak předpisuje § 178 c. ř. s., neuvedl skutkové okolnosti, z nichž by bylo lze bezpečně vyvozovati, že žalovaná nemá největší lisovny ovocných šťáv, nýbrž uvedl jen, že shora uvedeným označením podniku žalované uváděny jsou obchodníci a spotřebitelské kruhy v omyl, jelikož v Čsl. republice je řada podniků, které jsou větší, než podnik žalované, ať se již se slovem »největší« spojuje představa největšího objektu nebo největší výkonnosti nebo největšího zákaznictva, že na příklad jest větším podnikem továrna firmy S. a vedl o tomto tvrzení, jež neobsahuje skutkové okolnosti, důkaz znalcem z oboru výroby ovocných vín a šťáv a výsledkem stran o rozsahu obchodu žalované, nabídl důkaz svědky o tom, že různé firmy jsou větší, než firma žalovaná, což rovněž neobsahuje skutkové okolnosti, a odporoval dokonce, by byly připuštěny důkazy svědky a výkazy důchodkové kontroly, žalovanou nabízené o skutkové okolnosti, že podniky svědků jako majitelů lisoven ovocných šťáv nelisují větší množství ovocných šťáv než žalovaná. Nedostačuje, jak již uvedeno, žalobcovo tvrzení, že jest v Čsl. republice řada podniků větších, než podnik žalované, nebo že různé firmy jsou větší, než firma žalovaná, a nabídnutí důkazů o tomto tvrzení, neboť tvrzení ta neobsahuje určité skutkové okolnosti, nýbrž jen posudek žalobcův o podniku žalované. Svědci žalobcem o jeho tvrzení vedení udali, jak první soud správně zjistil, že různé firmy téhož druhu jsou větší, než žalovaná a že by celá řada domácích firem, svědky jmenovaných, měla podle své pověsti, zvuku své firmy a okruhu zákaznictva větší nárok na užívání slova »První« pot. »největší« než žalovaná firma, a že nebyla by oprávněna užívat v obchodu výrazu »Erste« nebo »Grösste«. Neudali tudíž svědci žalobcem vedení skutkové okolnosti, nýbrž podali jen úsudek o podniku žalované, bez udání skutkových podkladů. Znalec výslovně připustil, že mu podnik žalované z vlastní zkušenosti vůbec není znám, že o něm dosud málo slyšel, že se v sezeních branže jméno žalované firmy nejmenuje, pročez má za to, že skutečně v odborných kruzích panuje přesvědčení, že žalovaná firma není největší. Odvolatelce jest proto přisvědčiti, že ani z výpovědi svědků, ani z úsudku znalce nelze dospěti k závěru, že žalovaná nemá největší lisovny ovocných šťáv v Československé republice, že tudíž její údaj o rozsahu podniku neodpovídá skutečným poměrům a jest klamavý. Ostatně nelze z výpovědi svědků ani z úsudku znalce dospěti bezpečně ani k závěru, že žalovaná nemá největší obchodní spojení, možnost největšího faktického odbytu, jak zdůrazňuje žalobce. Klamavost údaje měl, jak již řečeno, dokázati žalobce. To se mu však nepodařilo. Nedokázal-li žalobce klamavost údaje, což bylo jeho povinností, může to míti, jak žalobce v odvolacím sdělení při odvolacím důvodu neúplnosti řízení sám připouští, v zápětí jen zamítnutí žaloby a není třeba, by žalovaný dokazoval, že jeho údaj

odpovídaly skutečnosti. Právem tudíž nebyly připuštěny důkazy nabízené žalovanou v tomto směru. Poněvadž žalobce první rozhodnou náležitost pro žalobní nárok, klamavost údaje žalované, nedokázal, bylo odvolání, i kdyby druhá náležitost, způsobilost zjednatí údajem shora uvedeným podniku přednost při soutěži na úkor jiných soutěžitelů, byla podle názoru odvolacího soudu splněna, vyhověti a uznati jak se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud posoudil případ zcela správně. Nesejde na tom, jaké znaky považoval odvolací soud za rozhodné pro posouzení, zda je žalovaná firma oprávněna užívatí označení »Grösste Fruchtsaftpressereien der Čsl. Republik«. Odvolací soud správně poukázal k tomu, že žalující straně náleželo dokázati klamavost poznačení a jeho způsobilost zjednatí podniku při soutěži přednost na úkor jiných soutěžitelů, a že žalobkyně k tomu cíli musí přednésti a dokázati skutečnosti, z nichž by bylo lze právem usuzovati, že údaj žalované je nesprávný a že se neshoduje se skutečnými poměry. Odvolací soud správně vyložil, že žalobkyně, ba ani její vedení svědkové, takové skutečnosti neuvedli. Platí to jmenovitě i o tom, co žalobkyně podle právních vývodů považuje za rozhodující možnost největšího faktického odbytu, anebo největší obchodní spojení, neboť ani k opodstatnění tohoto svého názoru, jak správně uznal odvolací soud, nepodala žalobkyně skutkový podklad, jak vyžaduje § 226 c. ř. s.

Čís. 11542.

I opozdžené dovolání má právní účinky vytčené v § 505, třetí odstavec, c. ř. s., pokud nebylo z tohoto důvodu právoplatně odmítnuto.

(Rozh. ze dne 8. dubna 1932, R I 207/32.)

Soud první stolice povolil exekuci, rekursní soud exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Jest přisvědčiti výtce stěžovatele, že první soud neprávem povolil exekuci, an proti rozsudku tvořícímu exekuční titul byl podán opravný prostředek, dovolání, jenž byl na soud přijat a o němž dosud nebylo rozhodnuto, neboť dovoláním se v souděném případě staví podle § 505 c. ř. s. vykonatelnost napadeného rozsudku.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení s dodatkem, že i opozdžené dovolání má právní účinky vytčené v § 505 třetí odstavec c. ř. s., pokud nebylo z tohoto důvodu právoplatně odmítnuto.